

Zdzisława Sośnicka, Najzwyczajniej w

Znàw zerwÝ dziã z kalendarza
ProstokÝt z numerem dnia
I znowu siÝ nic nie wydarzy
Choß czekam na to od lat
Gdy sypÝ cukier do kawy
To jakby sypÞ siÝ piach
W klepsydrze mojego äyca
Odnaleäß siÝ kiedyã tam
Ja wiem, Ty tak ciÝäko pracujesz
Na gÞowie masz caÞy ãwiat
I nikt Ciebie nie rozumie
I czasu ciÝgle Ci brak
Tak czasem w äyciu brakuje
Dobrego sÞowa lub dwàch
I tak siÝ trudno doczekaß
SÞoàca po szarym dniu
KupiÞam raz kosa w klatce
Lecz smutno gwizdaÞ màj kos
I serce mi maÞo nie pÝkÞo
WiÝc wypuãciÞam go
Ja jestem tak bardzo sama
Jak kamyk rzucony precz
Jak wyspa na oceanie
Za maÞa, by imiÝ mieß
Ty wstajesz przed siàdmÝ rano
Obiady w stoÞàwce jesz
W soboty chodzisz do kina
A raz napisaÞeã wiersz
I chciaÞbyã za wszelkÝ cenÝ
Zostawiß po sobie ãlad
ãe teä zamieszkiwaÞ ziemiÝ
ãe äyÞ kilkadziesiÝt lat
A ja, a ja
A ja, a ja...